

[Knut Østergaard.]

valget, og med de fartøjer, som samtidig udgår, vil styrken være i alt 56 skibe, hvilket rigtigt vil være en mangel på 4 i forhold til lovens ca. 60. Tager vi den eksisterende flådeplan fra 1960, som nævner tallet 61, mangler der 2 korvetter, 2 torpedobåde og en afløser for mineleggeren Lindormen, der udgik i 1969, altså i alt 5 fartøjer. Det vil efter min mening være forkert at beskrive denne mangel som et gab, for en fastholdelse af de planlagte materielinvesteringsplaner vil inden for en rimelig tidsperiode betyde, at også søværnets ramme fyldes ud.

Hvad med hæren? Loven siger ca. 13.000 mand i dækningsstyrken. Er loven opfyldt? Vil forsvarsministeren oplyse folketinget herom eller om, hvad tallet er i dag? Vil ministeren også bekræfte, at mobiliseringsstyrkerne er for hånden, at der er udrustning og våben og ammunition til det forbrug og over den periode, som svarer til de forpligtelser, vi har over for vore allierede i NATO? Den danske hær er opstillet i 6 brigader. Drejer det sig om 6 papirtigre, hvad man kan få indtryk af ved at lytte til den socialdemokratiske demagogiske trommeild? Er det ikke sådan, at brigaderne er kampklare, også den sjette, som er den eneste, der ikke har sine kampvogne? Det må interessere folketinget at høre ministerens vurdering heraf.

Når det er sagt, lad mig da tilføje, at selvfølgelig er der materielmæssige mangler. Det vil der altid være. Vi ved, at brigaderne mangler luftværn, men hvilke luftværn skal vi have? Tør ministeren bestemme sig dertil i dag? Vi ved, at et nyt gevær må komme, men hvilket? Signalmateriel til hæren er bestilt hos en dansk virksomhed, og når det er tilgået, er den almindelige opfattelse den, at vi i den henseende vil være et trin foran andre sammenlignelige hære.

Jeg har bemærket, at regeringen ikke har ønsket at påbegynde kampvognsanskaffelserne i dette finansår, og derved får man selvfølgelig beløb til rådighed, som man kan anvende til andre og måske mere populære formål. Det er regeringens ansvar, men politisk er det ikke fair, hvis man samtidig, som der har været tendenser til, giver et billede af den nuværende ældre kampvogn, som ikke svarer til virkeligheden, for derved at få argumenter til at ændre forsvarrets organisat-

tion. Der er ikke til dato nogen, som er kommet godt fra at give sig i kast med en centurion.

Det turde fremgå af de oplysninger jeg her har givet, at der ikke er nogen saglig begrundelse for hovedkuldts at ændre den bestående forsvarsordning. Ministeren har kun brugt løst krudt i sin mål-og-middelargumentation, og der var oven i købet klikkere imellem, men for at blive i det militære sprog og billede, så var sløringen god. Men selv nok så god en sløring giver ikke nogen form for dækning, og ingen nok så dygtig debattør kan sløre, at forslag til lov om ændring af lov om forsvarrets organisation m. v. betyder lavere styrkemål, mindre beredskab og mindre kampkraft. Det er det centrale i forslaget, som i øvrigt mærkverdigtvis bygger på 1969-ændringerne, hvis struktur socialdemokratiet som oppositionsparti ikke kunne tilslutte sig. Kan man få øje på logikken, er man mere end skarpsynet.

Forsvarsministeren siger i sin fremsættelse, at det har været nøje overvejet i regeringen, om man skulle vente med at fremsætte sit forslag, til alle relevante undersøgelser var færdiggjort. Når man valgte ikke at vente, anfører ministeren som begrundelse, at forsvaret har et rimeligt krav på, at folketinget snarest finder frem til en politisk afklaring. Det konservative folkeparti er dybt uenig med ministeren og altså også med regeringen heri, og jeg vil gerne give en nøje begrundelse herfor.

Den ændring af forsvarrets øverste ledelse, som oprettelsen af en 3 værnsværnsforsvarskommando betød, er en så stor og så vanskelig omstillingsproces, at alle kræfter i hele forsvarrets ledelse må sættes ind for at løse opgaven. Nu må man arbejde med helt andre ting og givet med det resultat, at ledelsen og dermed forsvaret svækkes gennem en uoverskuelig periode. Jeg gør også opmærksom på, at det såkaldte Thomsen-udvalg nåede betydelige resultater med hensyn til målrettet uddannelse og undervisning. I de seneste år har man i værnene netop fulgt dette op med en nøje programmeret uddannelse. De ændringer, som nu foreslås med hensyn til værnepligten, slår helt bunden ud af dette arbejde og betyder titusinder af spildte arbejdstimer.

Når ministeren taler om, at tidspunktet